

– Jag är glad. Jag vill leva.

För fyra år sedan var Conny Thelaus kriminell drogmissbrukare utan livslust. Efter en Gudsupplevelse har kärleken flyttat in i hans liv.

Han älskar till och med sin pappa som misshandlade honom när han var barn.

Lång väg till Gud

CONNY THELAUS KOMMER med långa kliv ut från Livets Ords bibelskola i Uppsala. Hans skolår är slut, sommarlovet väntar. Det märks på hela hans hållning att han är glad, stolt över sig själv, säker på sin egen förmåga.

Han berättar ivrigt om hur Gud förvandlat hans liv, gett honom ett nytt värde, befriat honom ifrån synden, skulden som han bar på. När han kom in för behandling, på Good Foundation i Gästrik Hammarby, för fyra år sedan ville han inte leva längre. Droger hade han använt ända sedan han var 14 år, de sista 19 åren hade samhället hållit honom i ett behagligt rus tack vare metadonprogrammet. Men metadonet räckte inte, Conny fyllde på med alkohol och olika psykofarmaka, oftast stesolid.

Conny Thelaus

SOM UNG DRÖMDE HAN om att bli fotograf. Han fick plats på ett fotolaboratorium.

– Jag fick erbjudande om att bli Arne Sucksdorffs assistent i Brasilien. Jag ville verkligen åka, men jag visste redan då att jag satt för hårt fast i drogerna, jag skulle inte klara av jobbet.

Conny skyller inte ifrån sig, men när han berättar om sitt liv är det lätt att hitta dem,

”Han bad för oss. En av killarna blev så arg att han slog till honom.”

alla de där ingredienserna, som ofta finns med när människor lever självdestruktivt.

– Min mamma var missbrukare. Som nyfödd placerades jag på barnhem, senare kom jag till en kristen fosterfamilj i Linköping. Det var 1955.

Conny säger att han nu, när han blivit kristen, gärna skulle vilja komma i kontakt med sin fosterfamilj. Han misstänker att fosterföräldrarna burit honom i förböner hela livet. Att det kan vara en av orsakerna till att hans liv gick rätt rätta.

När Conny var två år fick han flytta hem till sin pappa, som bildat en ny familj. Flytten var en katastrof för den lille pojken. Styvmormodern hade ett eget barn i samma ålder. Conny kom utifrån och skulle planteras in i en befintlig familj.

Conny blev aldrig det där söta efterlängtade barnet, i stället blev han misshandlad när han av olika anledningar väckte sin pappas irritation. Det kunde ha blivit ännu värre om inte farmor sett och förstått. Hon bestämde sig för att ta hand om pojken. Men då hade han redan bytt miljö flera gånger och alltför ofta hört att han inte dog.

SIN SKOLTID tillbringade Conny i Ulriksdal, en närförort till Stockholm. 1968 var han 14

år. Det var året för Vietnamdemonstrationer, kärhusockupationen, lediga lördagar för skolbarnen och en drogvåg som formligen sköljde över skolor och ungdomsgårdar.

– Vi var flera i mitt gäng som började använda droger redan i högstadiet.

Conny hade en särskild talang – han var en duktig försäljare. Han finansierade sitt eget drogberoende med att sälja. Senare, när han blivit ännu mer hårdhudad, skaffade han sig pengar, genom att råna andra kriminella personer.

Men Conny kunde, under lyckliga omständigheter, ha blivit kristen redan i tonåren.

– När vi, unga killar, sålde droger inne i Stockholm, var det en kristen man som kom och pratade med oss. Han bad för oss. En av killarna blev så arg att han slog till honom.

CONNY BEHÖVDE MÅNGA ÅR till innan han insåg att det var tron på Jesus som skulle ge den där konkreta helomvändningen som han så väl behövde.

Till en början levde han ett gott liv. Han hade sitt jobb och åkte ofta till Thailand. Landet som inte bara är ett semesterparadis utan också ett drömland för drogmissbrukare.

Men det blev allt svårare att leva ett vanligt liv när drogerna gick före allt annat. Äkten-skapet, som han ingick med en drogberoende kvinna, tog slut, jobbet orkade han inte längre med, hälsan vacklade. 1987 blev han inskriven i metadonprogrammet. Medicinen som är smärtstillande, skrivs också ut till drogmissbrukare som vill sluta med heroin.

– Jag ser det bara som ett sätt att förlänga drogberoendet. De flesta missbrukare nöjer sig inte med metadon utan tar annat också.

NÄR CONNY SÅ SMÅNINGOM kom upp till Gästrik Hammarby till Good Foundation fortsatte han sin ”medicinering”, men han deltog också i gudstjänsterna och fick upp ögonen för att Gud kunde förändra en människas liv. Att det fanns andra sätt att leva på än att sitta och nodda – den där behagliga dvalan han gick in i då han berusade sig.

– En dag blev jag jättearg. Jag var säker på att personalen spädde ut min dos. Den fungerade inte längre. Jag ringde till sjukhuset också och skällde på dem. Vem försökte förstöra mitt rus?

Men det var ingen människa som mixtrat med Connys metadon, det var helt enkelt dags för honom att sluta. Han hade fått uppleva en kraft som var mycket större än det rus metadonet kunde ge. Att metadonet snart helt skulle bytas ut mot den mycket större kraften hade Conny ingen aning om just då.

Men nu berättar han gärna om det som hände den där sommardagen 2007 då när han blev

andedöpt. Han såg syner, hörde röster, såg färgerna klarare än någonsin. Det låter oroväckande likt en riktig drogtrip, när han mångordigt beskriver sin upplevelse. Men skillnaden är markant. Drogruset bröt ner Conny både psykiskt och fysiskt. Upplevelsen av att Gud flyttade in i honom har gett den långa kroppen en ny resning, han har slutat ljuga, slutat svära, slutat hata, i stället för att råna och misshandla vill han älska sina medmänniskor. Han är fullständigt befriad ifrån alla droger, även ifrån metadon.

Att sluta ljuga var det första Conny tog itu med.

– Att kunna allt, att ha stora planer och att ljuga om precis allting. Det är typiska missbrukarbeteenden.

NU HAR CONNY GÅTT två år på bibelskola och han har både fått öva och pröva sitt nya liv.

– Första året var det mörkt ibland, jag var inte alls van vid att ha vanliga sociala relationer. Men när det var som mörkast fick jag ett tydligt löfte av Gud om ett mirakel.

Sommaren kom och Conny blev kallad till en hälsokontroll. Han hade länge haft hepatit C, men den här gången kunde läkaren inte se något tecken alls på virus i hans blod. Läkaren var tvungen att kalla in sjuksystem på rummet för att de tillsammans skulle tolka provresultaten. Conny fick också se resultatet på datorskärmen. De var lika förvånade alla tre. Hur var det möjligt?

– Jag fick ett papper på mina värden. Jag var tvungen att sätta mig på en bänk och riktigt begrunda att jag var frisk. Samtidigt som jag läser, piper det till i min mobiltelefon. Jag

”Men när det VAR som mörkast fick jag ett tydligt löfte av Gud.”

får ett sms, där det står: ”Gud har välsignat dig med 10 000 kronor.”

Conny ler. Han fick sitt mirakel. Han vet att hepatit C, av den sort han led av, kan under mycket lyckosamma förhållanden läka ut av sig självt. Pengarna kom från en fond. Han hade jobbat på Lindholmen, en ö där S:ta Clara kyrka har sommarverksamhet. Men att båda sakerna inföll samtidigt var exakt den uppmuntran, som han behövde.

NU ÄR HAN STABILARE i sin tro, vet att livet kan innehålla både med- och motgång. Gud finns med även när inte allt går precis som planerat.

I november fyller han 56 år, en ålder han knappast trodde att han skulle få uppleva då han för många år sedan köpte en kalender där han skrev upp namn och ritade kors efter namnen, vartefter vännerna dog.

MAJKEN ÖST-SÖDERLUND
redaktionen@dagen.se
08-619 24 00

Fotnot: Arne Sucksdorff var legendarisk fotograf och naturfilmare, som dog 2001.

FOTO: JOHANNA NORIN

FOTO: JOHANNA NORIN